

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu tczewskiego.

Nr. 13.

Tczew, dnia 1-go kwietnia 1925 r.

Rok VI.

Przedpłata:
miesięcznie 2, - zł.

ORĘDOWNIK POWIATOWY
wychodzi co czwartek.

Ogłoszenia
przyjmuje się za opłatą
5 groszy za 1-łąm wiersz
milimetry.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew.

Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

85. Rozporządzenie Ministra Pracy z 31. 12. 1924 r. w sprawie obowiązku pracodawców zawiadamianie Państw. Urzędów P. P. o każdym wolnym lub nowo obsadzonym miejscu.
86. Wydzierżawienie inwalidom wojennym i osobom należącym do najbliższych rodziny inwalidy zmarłego przedsiębiorstw zarobkowych.
87. Rozporządzenie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26. I. 25 r. w sprawie regulaminu dla P. U. P. Pracy.
88. Taryfa opłat za oględziny bydła rzeźnego i badanie mięsa.
89. Warunki powoływania oficerów rezerwy do służby czynnej.
90. Przepisy wykonawcze na rok 1925 do statutu pow. z dnia 20. 2. 1924 r. o specjalnych opłatach drogowych.
91. Sadzonki sosny i świerku.
92. Udzielenie zezwoleń na zawarcie związku małżeńskiego podlegającym powszechnemu obowiązkowi służby woj-skowej.
93. Odezwa członków Sejmiku Powiatowego w sprawie zamierzonych eksmisyj mieszkaniowych i zwolnień robotników z pracy.
94. Konkurs na pracę naukową.
95. Wysiedlenie z pasa granicznego Władysława Szwenki z Tczewa.
96. Unieważnienie wykazu osobistego Marcelego Redzim-skiego z Szerbiecina.
97. Unieważnienie wykazu osobistego Bronisławy Gregor-kiewiczowej.

85)

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 31 grudnia 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robot publicznych oraz Ministrem Sprawiedliwości w sprawie obowiązku pracodawców zawiadamiania państwowych urzędów pośrednictwa pracy o ka-żdem wolnym lub nowoobsadzonym miejscu.

Na mocy art. 30 ustępu 2 ustawy z dnia 18. lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezro-bocia (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydawane na mocy art. 30 ustępu i ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 650) i ogłaszane w „Monitorze Polskim“, wskażą te z pośród objętych art. 1 po-wołanej ustawy zakładów pracy, które będą obo-wiązane pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 tejsze ustawy do zawiadamiania o wolnych miejscach dla robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia i o nowoprzyjętych robotni-kach tejsze kategorii, zgodnie z przepisami niniej-szego rozporządzenia.

§ 2.

Zakłady pracy wymienione w zarządzeniach

Ministra Pracy Opieki Społecznej (§ 1), będą obowiązane w terminie 3-dniowym zawiadomić o każdym wolnym i nowoobsadzonym miejscu państwowego urzędu pośrednictwa pracy, na terenie którego funkcjonuje dany zakład pracy, wzgl. oddział tego urzędu lub instancję, wykonywającą zastępczo jego czynności w zakresie rejestracji bezrobotnych.

§ 3.

3-dniowy termin dla wykonania obowiązku zawiadamiania państwowych urzędów pośrednictwa pracy o wypadkach nowozawartych umów pracy zaczyna się w dniu zawarcia umowy, w wypadkach zaś posiadania wakujących miejsc wzmiankowany termin rozpoczyna się od dnia przedsięwzięcia starań przez dany zakład pracy celem zaangażowania robotnika(cy).

§ 4.

Wzmiankowane w paragrafie poprzednim zawiadomienie może być dokonane:

- a) ustnie, przyczem w tym wypadku państwowy urząd pośrednictwa pracy winien na żądanie wydać zawiadamiającemu odnośne zaświadczenie;
- b) za pomocą telefonogramu, wciągniętego do dziennika lub innej księgi biurowej z adnotacją numeru, daty, godziny i osób nadawcy i odbiorcy. Na żądanie zakładu pracy państwowy urząd pośrednictwa pracy obowiązany jest przesłać potwierdzenie otrzymania telefonogramu na piśmie;
- c) pisemnie, przyczem za datę zawiadamiania uważaną będzie data stempla nadania, o ile zawiadomienie zostało przesłane przez pocztę lub telegraficznie, wreszcie data pokwitowania z odbioru zawiadomienia w innych wypadkach.

§ 5.

Zawiadomienie o wolnych miejscach winno zawierać: nazwę i adres zakładu pracy, zawód i ilość poszukiwanych robotników, oraz wymagane od nich specjalne kwalifikacje, warunki pracy i wynagrodzenie, datę, od której dane miejsce wakuje względnie będzie wakowało, oraz czas, na jaki ma być zawarta umowa pracy.

§ 6.

Zakłady pracy zawiadamiając o wypadkach obsadzenia miejsc wolnych, winny podać do wiadomości imię i nazwisko zaangażowanych robotników, ich zawód, miejsca zamieszkania, jak również datę zawarcia umowy pracy.

§ 7.

i Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy wszystkich zakładów

pracy, padających obowiązkowi zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia z wyjątkiem zakładów wymienionych w ustępie 2 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

F. Sokał.

Minister Skarbu:

W. Grabski.

Minister Przemysłu i Handlu:

Józef Kiedroń.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki.

Minister Kolei:

Tysza.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:

Rybczyński.

Minister Sprawiedliwości:

A. Żychliński.

Ogłasza się.

Pp. Burmistrz tczewski, Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich ogłaszają to u siebie w zwykły sposób.

T c z e w, dnia 18 marca 1925 r.

St. 480 s. 25.

Starosta.

86)

Obwieszczenie.

Okólnik Ministerstwa Kolei z 15. 12. 1924 r. L. I/18694/24 uzupełnia się w tym kierunku, że w wypadkach wydzierżawienia inwalidom woj. i osobom należącym do najbliższej rodziny inwalidy zmarłego, przedsiębiorstw zarobkowych można osobom tym zezwolić na opłacenie czynszu dzierżawnego w ratach kwartalnych z dołu za pierwszy półroczny okres dzierżawny oraz na spłacenie kaucji w 6-ciu ratach miesięcznych.

Ulgę tę uważa Ministerstwo Kolei za stosowne rozszerzyć na całą kategorię osób uprzywilejowanych, w Okólniku powyższym wyszczególnionych, o ile naturalnie osoby te o przyznanie ulg tych wystąpią. Przy tej sposobności zwraca uwagę Ministerstwo Kolei, że wadzą należy, o ile możliwości, w jaknajkrótszym czasie zwracać oferentom, którym dzierżawny nie nadano.

W a r s z a w a, dnia 9 stycznia 1925 r.

Ministerstwo Kolei

Departament Administracyjny

L. I.-18694-24.

Za Ministra:

(—) Dr. Wróbel,

Dyrektor Departamentu.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 19 marca 1925 r.

147-25 U. R.

Starosta.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26. I. 1925 r. w sprawie regulaminu dla Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy.

Na mocy ustępu pierwszego art. 26 w wykonaniu przepisów art. 27 i 28 Ustawy z dnia 18-go lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. Ust. R. P. nr. 67, poz. 650), dotyczących rejestracji i kontroli bezrobotnych oraz wskazywania im pracy, zarządza się co następuje.

§ 1.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy obowiązany jest przyjąć każde zgłoszenie wolnego miejsca pracy, dokonane w sposób, który określa instrukcja Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o czynnościach ewidencyjnych państwowych urzędów pośrednictwa pracy.

Zgłoszenie wolnego miejsca pracy winno zawierać: nazwisko zgłaszającego i adres miejsca pracy, zawód poszukiwanych pracowników i wymagane od nich specjalne kwalifikacje, dokładne warunki pracy i wynagrodzenia, czas, na jaki ma być zawarta umowa o pracę, dzień rozpoczęcia pracy oraz termin ważności zgłoszenia.

Zgłoszenie wolnego miejsca pracy może być dokonane: 1) ustnie, i w tym wypadku zgłaszający winien podpisem stwierdzić dokonanie zgłoszenia, 2) za pomocą telefonogramu, wciągniętego do dziennika lub innej księgi biurowej przy zanotowaniu numeru, daty, godziny i osób nadawcy i odbiorcy, oraz 3) w formie pisma, podpisanego przez zgłaszającego.

§ 2.

Każdy poszukujący pracy, zgłaszający się do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w godzinach urzędowych, podanych do publicznej wiadomości, winien być zarejestrowany zgodnie z przepisami instrukcji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o czynnościach ewidencyjnych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Poszukujący pracy może żądać zarejestrowania go w tym zawodzie, w jakim pracy poszukuje, pod warunkiem przedstawienia odpowiednich świadectw o znajomości tego zawodu lub o poprzedniej w nim pracy. Przy rejestracji poszukujących pracy Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy może wymagać udzielenia szeregu szczegółowych informacji, oraz referencji z poprzednich miejsc pracy.

§ 3.

W ciągu całego czasu poszukiwania pracy zarejestrowany w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy, poszukujący pracy, pragnąc pozostać

w ewidencji tego urzędu, winien w każdym miesiącu kalendarzowym przynajmniej jeden raz powiadomić urząd, jego oddział lub instytucję, zastępczo pełniącą jego funkcje, że w dalszym ciągu jest bez pracy i poszukuje jej. Każde takie powiadomienie Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien zanotować.

Jeśli poszukujący pracy zaniedbał powiadomić Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy o dalszym poszukiwaniu pracy, Urząd skreśla go z ewidencji.

Bezrobotni, pobierający zasiłki na mocy Ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, winni stosownie do przepisów §§ 17 i 18 Rozporządzenia z dnia 26 września 1924 r. o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków (Dz. Ust. R. P. nr. 84, poz. 818), osobiście zgłaszać się co najmniej dwa razy w tygodniu do właściwego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, jego oddziału lub wyznaczonej dla stałej kontroli instytucji.

Na wniosek Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien zarządzić zgłaszanie się bezrobotnych, korzystających z zasiłków na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, w terminach częstszych, niż dwa razy na tydzień. Zarządzenie takie Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy może także wydać niezależnie od opinii Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia, jeśli je uzna za niezbędne Urząd Wojewódzki.

Każde zgłoszenie się do stałej kontroli bezrobotnego, pobierającego zasiłek z Funduszu Bezrobocia, winno być stwierdzone na jego „legitymacji poszukującego pracy“.

§ 4.

Celem zatrudnienia na zgłoszonych wolnych miejscach pracy odpowiednich pod względem kwalifikacji zawodowych pracowników oraz dla dostarczenia właściwej pracy poszukującym jej, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien przy kierowaniu kandydatów na wolne miejsce brać pod uwagę, zarówno kwalifikacje i zdolność zawodową i fizyczną poszukujących pracy, jak i kolejność, w jakiej się zarejestrowali, uwzględniając jednocześnie szczególnie właściwości miejsca pracy.

Bezrobotny, pobierający zasiłki z Funduszu Bezrobocia, obowiązany jest stawić się w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy na każde jego wezwanie, mające na celu skierowanie go na miejsce pracy odpowiednie, w rozumieniu art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 5.

Przed skierowaniem poszukującego pracy, na wolne miejsce Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien dokładnie poinformować go o wa-

runkach, zadeklarowanych przez pracodawcę, stwierdzić, czy kandydat posiada wymagane w zgłoszeniu kwalifikacje, oraz, czy przyjmuje zaoferowane warunki pracy.

Dowodem, stwierdzającym, że kandydat skierowany został na wolne miejsca pracy przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy po zapoznaniu się z warunkami pracy i płacy, jest karta polecająca tego Urzędu.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy kieruje kandydatów na wolne miejsca bez względu na przynależność poszukujących pracy do jakiegokolwiek organizacji zawodowej.

§ 6.

Kierownik Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy lub jego zastępca mają prawo, a na wyraźne żądanie poszukującego pracy, obowiązani są mu udzielić otrzymanych urzędowo informacji, dotyczących specjalnych warunków wolnego miejsca, które mogą mieć znaczenie dla poszukującego pracy. Kierownik Urzędu Pośrednictwa Pracy lub jego zastępca mają również prawo, a na wyraźne żądanie pracodawcy są obowiązani mu udzielić otrzymanych urzędowo informacji, dotyczących takich specjalnych właściwości poszukującego pracy, które mogą mieć poważne znaczenie przy określaniu, czy kandydat będzie odpowiedni na dane wolne miejsce pracy, zwłaszcza jeśli warunkiem objęcia pracy jest zamieszkanie w domu pracodawcy.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien przy kierowaniu kandydatów na wolne miejsce pracy zachować zupełną bezstronność.

Niedopuszczalne jest, z wyjątkiem wypadków wymienionych w ustępie pierwszym § niniejszego, przedstawianie poszukującego pracy w niekorzystnym świetle pracodawcy oraz przedstawianie pracodawcy w niekorzystnym świetle wobec poszukującego pracy.

§ 7.

Pracodawcy przysługuje prawo wyboru kandydatów oraz prawo żądania, aby Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy skierował nowych kandydatów.

Poszukujący pracy nie jest obowiązany przyjąć pracy, zaoferowanej przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, jednakże winien podać temu Urzędowi przyczyny odmowy. Względem osób, pobierających zasiłki z Funduszu Bezrobocia, mają zastosowanie przepisy o obowiązku przyjęcia odpowiedniej pracy (art. 15 ustawy, o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia).

§ 8.

Jeśli zakłady pracy objęte strajkiem lub lokautem, zgłoszą w Państwowym Urzędzie Pośredni-

ctwa Pracy zapotrzebowanie na robotników, Urząd winien takie zgłoszenie podać do wiadomości publicznej z zaznaczeniem faktu strajku lub lokautu (art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia).

§ 9.

W razie zgłoszenia się poszukującego pracy, do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, którego teren działania nie obejmuje jego miejsca zamieszkania, może on być zarejestrowany i skierowany do pracy, jednakże czas pozostania w ewidencji innego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy (§ 4) nie będzie brany pod uwagę, o ile poszukujący pracy nie przedstawi zaświadczenia tegoż Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, że pozostał w jego ewidencji.

§ 10.

Wszelkie zażalenia na nieprawidłową działalność Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, winny być kierowane do przewodniczącego parytetowej Komisji Doradczej przy Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy.

§ 11.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

F. Sokał.

T e z e w , dnia 20 marca 1925 r.

Wp. i. 3846/25.

Dytkiewicz. starosta.

85)

Rozporządzenie

Wojewody Pomorskiego. dotyczące taryfy opłat za oględziny bydła rzeźnego i badanie mięsa wraz z trychinoskopia, obowiązującej na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznej.

Na mocy § 14 ustawy dotyczącej wykonania ustawy o oględzinach bydła rzeźnego i badania mięsa z dnia 28. 6. 1902 (Zbiór ustaw str. 229), i zgoda Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, udzielonej pismem z dnia 14. 11. 1924 r. L. dz. 1091 W. III. uchylając moje rozporządzenie z dnia 1. 7. 1924 r. L. dz. II. h. 2678/24 (Dz. Urz. str. 85) ustanawiam na obszarze Województwa Pomorskiego, z wyjątkiem rzeźni publicznych, następującą taryfę opłat za oględziny bydła rzeźnego, badania mięsa i trychinoskopii:

**A. Zwyczajne badanie mięsa i trychinoskopja łącznie z oględzinami
bydła rzeźnego.**

Gatunek zwierząt rzeźnych	Należytość pobierana od właściciela zwierząt	Należytość, którą należy oddać policji na koszty podróży i na koszty rewizji uzupełniającej
1. Sztuka bydła rogatego, wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy	3,00 zł	0,30 zł
2. Sztuka trzody chlewnej		
a) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa i trychinoskopją . . .	1,80 „	0,18 „
b) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa bez trychinoskopji . .	1,00 „	0,10 „
c) trychinoskopja sama	0,90 „	0,09 „
3. Cielęta do 3 miesięcy, owca, koza albo inne drobne zwierzę	0,80 „	0,08 „
4. Koń, osioł, muł, muł-osioł	3,50 „	—

Pozatem otrzymuje badacz mięsa osobno na koszty podróży 0,30 zł za 1 podwójny km. odbytej drogi z policyjnej kasy miejsca danego obwodu, jeżeli miejsce badania więcej niż 2 km. od miejsca zamieszkania badacza mięsa się znajduje. Koszty podróży opłaci się tylko raz, bez względu na ilość sztuk zbadanych w danej miejscowości. Koszty podróży za badanie koni, osłów i mułów są te same, jak je przewiduje taryfa uzupełniającego badania mięsa (B. I.), ponieważ do badania tych zwierząt kompetentni są wyłącznie lekarze weterynaryjni.

Z zebranych w kasie policyjnej funduszków, które badacze mięsa według rubryki 3 z pborów za badanie mięsa oddawają, opłaca się koszty uzupełniającego badania mięsa i koszty podróży badaczy mięsa. Nie należy z tych funduszków opłacać kosztów unieszkodliwienia mięsa, uznanego za niezdatne do spożycia ani kosztów wolnych jatek.

Właściciele bydła rzeźnego zobowiązani są opłacać całe koszty podane w rubryce 2 powyższej taryfy bez względu na to

1. Czy wykonano tylko oględziny bydła rzeźnego bez zbadania mięsa (§ 6 ust. 1, § 9 i § 12 B. B. A. z dnia 3. 6. 1900, oraz § 20 ust. 3 rozp. wyk. z dnia 20. 3. 1903).

2. Czy odbyło się tylko badanie mięsa dobitego zwierzęcia lub wypadku uboju zwierzęcia dla własnego użytku (§ 2 B. B. A.).

Opłaty za badanie mięsa (rubr. 2 taryfy powyższej) pobiera się podwójnie:

a) jeżeli właściciel bydła rzeźnego żądał zbadania w godzinach nocnych (w lecie od godz. 8-ej wieczór do godz. 7-ej rano, w zimie od godz. 7-ej wieczór do godz. 8-ej rano; porę letnią należy uwa-

żać czas od 1. 4. do 30. 9., czas zimowy od 1. 10. do 30. 6) lub w niedzielę;

b) jeżeli zwierzę rzeźne, mające być zbadane w uprzednio umówionym terminie przy przybyciu na pewien czas zamówionego badacza mięsa, nie znajduje się na miejscu uboju;

c) jeżeli ubój zwierzęcia tak się opóźni, że badanie mięsa bydła rogatego dopiero o 2 godziny, a innych zwierząt o 1 godzinę po upływie terminu, podanego przez właściciela wykonać można (§ 20 ust. i. A. B. J.).

Terminy podane pod c) odnoszą się do poszczególnych zwierząt osobno. O ile równocześnie więcej sztuk do zbadania podano, natenczas wolno podwójną opłatę pobrać tylko za jedno zwierzę, o ile zaś podano rozmaite gatunki zwierząt, natenczas pobiera się podwójną opłatę za zwierzę najniższej taryfy. Za badanie mięsa włącznie trychinoskopję pobiera się podwójną opłatę od wszystkich równocześnie ubitych sztuk, jeżeli badanie nastąpić nie może po upływie czasu na ubój wszystkich sztuk przewidzianego.

Całą opłatę za badanie jednej sztuki należy ponieść, jeżeli badacz mięsa, zawezwany przez właściciela, przybywszy na miejsce uboju, nie może wykonać badania, ponieważ właściciel zwierzęcia od zamiaru uboju zwierzęcia odstąpi albo termin uboju zmienił.

B. Uzupełniające badanie mięsa.

1. Lekarze weterynaryjni pobierają za każdy wypadek uzupełniającego badania mięsa bez względu na gatunek zwierzęcia 3,00 zł.

O ile miejsce badania uzupełniającego jest więcej niż 2 km. odległe od miejsca zamieszkania le-

karza weterynaryjnego, otrzymuje tenże za podróż koszty podróży każdorazowo przewidziane dla urzędników państwowych VII. stopnia służb. Rozp. Rady Ministrów w sprawie diet i kosztów podróży funkcjonariuszów państwowych z dnia 16. 7. 1924 r. Dz. Ust. nr. 72, uzupełnia się następująco: Jeżeli lekarze weterynaryjni załatwiają zarazę w tej podróży inne służbowe funkcje, to pobierają tylko 50 proc. kosztów podróży na koszty badania uzupełniającego: o ile lekarze weterynaryjni odbywają podróż własnymi środkami lokomocyjnymi, opłaca się za każdy podwójny km. drogą polną 1,00 zł; odległość drogą polną wolno oblicz. tylko od najbliższ. stacji kolei żelaznej, o ile rozkład jazdy kolejowej jest taki, że w 12 godzinach podróży całą załatwić można. Pozatem wolno lekarzowi weterynaryjnemu według własnego uznania obliczyć, albo należytość od sztuki, albo też zamiast tego diety przew. powyżej podanem rozp. Rady Min. z dnia 16. 7. 1924 r. o ile czynność i podróż zajęła conajmniej 6 godzin; w razie pobrania diety nie wolno lekarzowi weterynaryjnemu w tym samym dniu likwidować innych diet służbowych.

Koszty badania uzupełniającego opłaca się z reguły z kasy policyjnej miejsca zamieszkania właściciela zwierzęcia rzeźnego. Natomiast w wypadkach takich, że badanie uzupełniające spowodowane zostało na skutek nieprawidłowego rozebrania mięsa, albo wskutek usunięcia pewnych części zwierzęcia ubitego, które to części są potrzebne do oceniania mięsa, albo wskutek niedozwolonego przyrządzenia mięsa § 18 B. B. A. z dnia 3. 6. 1900 r., ponosi wszystkie koszty, t. j. koszty uzupełniające badania oraz koszty podróży, właściciel zwierzęcia sam.

II. Inne opłaty w tej taryfie ustanowione wolno od właścicieli zwierząt rzeźnych pobierać tylko za specjalną zgodą Wojewody Pomorskiego, jednakże wolno urzędowi policyjnym zawierać z badaczami mięsa i lek. wet. pełniącymi służbę badania uzupełniającego umowy, według których władze policyjne normują opłaty za badanie mięsa i za uzupełniające badanie przez opłacenie sum ryczałtowych. W każdym poszczególnym wypadku należy przedłożyć umowę taką Wojewodzie Pomorskiemu do zatwierdzenia.

III. Celem równomiernego obciążenia poszczególnych kas policyjnych wolno za osobnem zezwoleniem Wojewody Pomorskiego Starostom zarządzić, aby dochody z I. A. rubr. 3, zbierane przez kasy policyjne, przekazyw. powiatowej kasie komunalnej na osobny fundusz, z którego się opłaca koszty podróży poszczególnym badaczom i koszty uzupełniającego badania mięsa.

IV. Powyższa taryfa opłat ustanowiona z za-

strzeżeniem każdorazowego odwołania jej przemennie, wchodzi z dniem ogłoszenia w życie.

Toruń, dnia 25 listopada 1924 r.

Wojewoda
w z. (—) Stonawski.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 28 marca 1925 r.

Wp III. 4265-25.

Starosta.

89)

Obwieszczenie.

Warunki powoływania oficerów rezerwy do służby czynnej.

Celem dostarczenia do Korpusu Ochrony Pogranicza wyszkolonych oficerów zostanie do służby czynnej przyjęta pewna ilość młodszych oficerów rezerwy (piech., artyl., saper., aeronat, wet.), którzy będą mogli ewent. być przydzieleni do K. O. P. po uprzednim odbyciu z pomyślnym wynikiem 6-miesięcznego okresu próbnego i przeszkolenia w oddziałach liniowych.

Oficer rezerwy pragnący być powołany do służby czynnej, winien wnieść do właściwej P. K. U. prośbę zawierającą.

- a) własnoręcznie napisane curriculum vitae,
- b) powołanie się na dwóch zawodowych oficerów szlabowych, mogących w razie potrzeby, wydać opinię o kwalifikacjach petenta.

Podanie oficerów rezerwy, zatrudnionych w instytucjach wojskowych, cywilno-państwowych, komunalnych i użyteczności publicznej powinno być wniesione do P. K. U. w drodze przez kierownictwa tych instytucyj z dołączeniem opinii o kandydacie.

Do podań oficerów rezerwy niezatrudnionych w instytucjach jak wyżej powinno być dołączone świadectwa, wystawione przez właściwą władzę administracyjną.

P. K. U. po otrzymaniu prośby oficera o powołanie do służby czynnej, podaje go oględzinom lekarskim, celem stwierdzenia jego przydatności do służby pod względem fizycznym (kat. A bez żadnych zastrzeżeń).

Po dołączeniu orzeczenia wojskowego lekarskiego, przesyła P. K. U. prośbę drogą służbową do M. S. Wojsk. Oddział V. Szt. Gen.

Pierwszeństwo przy powoływaniu do służby czynnej otrzymują oficerowie liniowi, którzy nie przekroczyli wieku 35 lat.

Prośby nieaodpowiadające wyżej wyszczególnionym warunkom nie będą rozpatrywane.

Zasada: M. S. Wojsk. Oddz. V Szt. Gen. L. 3461/V. E. 25 z dnia 4. 3. 25 r.

z r. Szef Sztabu D. O. K. Nr. VIII.

(—) Mochnecki,
pułk. sztabu generalnego.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 24 marca 1925 r.

St. 5264, 25.

Starosta.

90)

Obwieszczenie.

Na podstawie § 10 i w myśl ustępu 3 § 1 statutu powiat. z dnia 22. 10. 24 r. o specjalnych opłatach drogowych na budowę i utrzymanie dróg powiat. (Oręd. Urzęd. 43 poz. 408 str. 257) zarządza się na rok 1925, co następuje:

Art. 1.

Do § 1.

Na rok 1925 pobiera się.

40 proc. dodatku do państw. podatku gruntowego,
40 proc. dodatku do państw. podatku budynkowe-
go od budynków kl. III. (najlepszych),
40 proc. ceny świadectw przemysłowych i han-
dlowych.

Do uiszczenia opłaty drogowej zobowiązani są właściciele nieruchomości i przedsiębiorstw, dzierżawcy zaś zamiast nich w razie odpowiedniej umowy z właścicielem. Za podstawę opodatkowania służy wymiar tych podatków dokonany przez władze skarbowe i matrykuły sumaryczne.

Art. 2.

Do § 2.

Grunty, budynki, zakłady i przedsiębiorstwa, należące do związków komunalnych, wyznaniowych i Skarbu Państwa są wolne od opłaty, jeżeli nie są wydzierżawione.

Dzierżawcę uważa się za osobę prywatną wobec komunalnej władzy podatkowej, która dochody zużywa na potrzeby własne.

91)

Obwieszczenie.

Sadzonki sosny i świerku.

W niżej wskazanych państwowych Nadleśnictwach można kupić sadzonek:

1) Lidzbark	pow. Brodnica	8000	setek sosny jednoroczn. i 1500 setek świerku jednoroczn.
2) Ruda	" "	1500	" i 1700
3) Kostkowo	" Lubawa	7000	" i 3000
4) Hacin	" "	11000	" "
5) Łąkorz	" "	6000	" i 1500
6) Zbiczno	" Brodnica	6000	" "
7) Dwukoły	" Działdowo		" 1500
8) Leśno	" Wąbrzeźno	5000	" "
9) Jamy	" Grudziądz	7000	" "
10) Dębowo	" Gniew	5000	" "
11) Drewniczki	" Starogard	5000	" i 1000 11 setek świerku 2 letn.
12) Lubichowo	" "	7000	" "
13) Osieczno	" "	15000	" i 90

Art. 3.

Do § 3.

20 proc. podwyżki pobiera się od właścicieli gruntów, przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych i budynków.

Za posiadłości wzdłuż szos powiatowych i u-państwowionych i t. p. uważa się leżące w odległości do 1 klm. od szos.

Art. 4.

Do § 5.

W roku 1925 uiszczać się będzie opłaty.

- do 5 zł. w 14 dniach po odbiorze nakazu płatniczego,
- do 30 zł połowę jak pod a. a resztę do 1-go sierpnia 1925 r.,
- ponad 30 zł jedną trzecią jak pod a, drugą trzecią do dnia 1 sierpnia 1925 r., resztę do dnia 1 listopada 1925 r.

Art. 5.

Do § 6.

Sprzeciw, podane po 4 tygodniach po dniu doręczenia, uważa się za spóźnione.

Do sprzeciwu należy dołączyć faktyczne dowody, jak wyciąg z matrykuły sumarycznej, wymiar podatku przez urzędy skarbowe i t. p. lub dostarczyć je na wezwanie Wydziału Powiatowego.

Niedostarczenie dowodów spowoduje oddalenie sprzeciwu jako nieuzasadnionego.

Art. 6.

Przepisy te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w powiatowym Orędowniku Urzęd.

T c z e w, dnia 24 marca 1925 r.

4068, 25 W. P.

Starosta.

14) Kościerzyna	pow. Kościerzyna	setek sosny jednoroczn.	700	setek świerku 2 letn.
15) Pelpin	" Tczew	2000	800	"
16) Kartuzy	" Kartuzy	"	1100 80	"
17) Mirachowo	" "	2000	700 600	"
18) Owczarnia	" "	1000	1500	"
19) Chylonja	" Wejherowo	5000	1100	"
20) Gniewowo	" "	7400	2000 193	"
21) Wejherowo	" "	620	600	"
22) Darzlubie	" Puck	3300	1700	"

Cena za 100 sztuk sadzonek jednorocznych wynosi 25 gr.

Zamówienia na nasiona sosny popospolitej kierować należy do Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy.

Tczew, dnia 20 marca 1925 r.

St. 4806-25

Starosta.

92)

Obwieszczenie.

Udzielenie zezwoleń na zawarcie związku małżeńskiego.

Pp. Urzędnikom Stanu Cywilnego przypominam w ślad za rozkazem L. 28682/pob. z dnia 3. II. 25 r., że osobom, podlegającym powszechnemu obowiązkowi służby wojskowej, aż do chwili ostatecznego określenia ich stosunku do tej służby względnie do czasu wcielenia ich do szeregów, zezwoleń na zawarcie związków małżeńskich w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, udzielają Komendanci P. K. U.

Podanie o zezwolenie na zawarcie związku małżeńskiego powinno osoby zainteresowane wnosić za pośrednictwem władz administracyjnych I-ej instancji — Starostwa — które opinują oddzielnie każde podanie i stwierdzają warunki, uzasadniające konieczność zawarcia zamierzonego związku małżeńskiego.

Jednocześnie nadmieniam, że przepisy wykonawcze do Ustawy o powsz. obowiązku służby wojsk. zostały już opracowane i przedłożone Radzie Ministrów do zatwierdzenia. Po zatwierdzeniu przepisy powyższe zostaną niezwłocznie ogłoszone.

Z a s a d a: pismo Dep. I. M. S. Wojsk. 3011/Pob. Ew. z dnia 10. II. 25 r.

Obwieszczenie moje z dnia 21. I. 25 r. Oręd. powiatowy nr. 4 poz. 16 str. 12 unieważniam.

Tczew, dnia 24 marca 1925 r.

3502/25 Wp. V.

Starosta.

93)

Tczew, dnia 27 marca 1925 r.

Wobec gotowości stanu roboczego, wyrażonej przez jego przedstawiciela na zebraniu Sejmiku Powiatowego w Tczewie dnia 27 marca 1925 r.,

do bezwzględnej obrony granic Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej bez względu na to, że stan roboczy w każdym starciu wojennym ponosi największe straty tak na mieniu jak na zdrowiu, stawając w obronie całości mienia narodu a więc i poszczególnych klas posiadających, Sejmik Powiatowy zwraca się do wszystkich, którzy zatrudniają robotników, z gorącym apelem i prośbą, aby w obecnym kryzysie gospodarczym odstąpili od wszystkiego, co by mogło wywołać rozgoryczenie w szerokich masach, mianowicie prosi usilnie odstąpić od wszystkich zamierzonych eksmisji mieszkaniowych i zwolnień robotników z pracy.

Członkowie powiatow. Sejmiku tczewskiego:

(—) Dr. Licznarski	(—) Gąsiorowski Ignacy
(—) Wł. Maciejewski	(—) Jan Grzankowski
(—) Przybyłowski	(—) Ledóchowski Franc.
(—) Rybicki	(—) Jan Pawłowski
(—) Szucki	(—) Stefan Wojczyński
(—) Justa Stanisław	(—) Teofil Justa
(—) Olszewski	(—) Barganowski,

94)

Konkurs na pracę naukową.

Z inicjatywy Fundacji rodzinnej im. Andrzeja Żółtowskiego, Popówko, dla uczczenia pamięci p. Edmunda Stanisława Żółtowskiego, pragnąc przyczynić się do pogłębienia i rozszerzenia znajomości ziem zachodniej Polski, oraz zachęcić do pracy na tem polu, Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk ogłasza niniejszem konkurs na monografię dowolnie wybraną wsi leżącej na terytorjum b. zaboru pruskiego. Warunki konkursu są następujące:

1. Praca winna dać obraz danej wsi pod względem topograficznym, historycznym i etnograficznym, w formie naukowej, a równocześnie dostępnej dla szerszego koła czytelników. Sekretariat Towarzystwa w razie potrzeby prześle autorom szcze-

gółowsze wskazówki. Rozmiary pracy dowolne. Pożądane są ilustracje (fotografie itp.) ewentualnie także mapy i plany.

2. Rękopisy przepisane na maszynie, winny być nadesłane do Sekretariatu Towarzystwa najpóźniej do 31 grudnia 1925 r. Rękopis nie może być podpisany nazwiskiem autora, ale dowolnie obranem godłem. Do rękopisu należy dołączyć nazwisko i adres autora w zamkniętej kopercie, na której ma być napisane to samo godło, co na rękopisie.

3. Sąd konkursowy stanowić będzie Komisja złożona z członków Towarzystwa, wyznaczonych przez Zarząd, oraz jednego z członków Fundacji. Najlepsza z prac otrzyma nagrodę 600 złotych, ofiarowaną przez Fundację. Przyznanie nastąpi na Walnem Zebraniu Towarzystwa z początkiem roku 1926. Praca nagrodzona pozostaje własnością autora, a tylko Towarzystwo i Fundacja zastrzegają sobie pierwszeństwo do wydrukowania jej w swoim zarządzie na zwykłych warunkach wydawnictw Towarzystwa.

95)

Obwieszczenie.

Wysiedlenie z pasa granicznego.

Dekretem z dnia 3. 3. 1925 r. L. dz. III 2644/25 wysiedlił p. Wojewoda Pom. za przemytnictwo z dniem 1. 4. 1925 r. z 30 klm. pasa granicznego Władysława Szwenka z Tczewa, Waska 53, na przeciąg 3 lat to jest do 31. 3. 1928 r.

Magistrat tczewski, pp. Sołtysi i Przełożeni ob-szarów dworskich nie przyjmą Szwenka do swych

gmin i powiadomią mnie natychmiast o jego poja-wieniu.

Tczew, dnia 23 marca 1925 r.

5021-25 St.

Starosta.

96)

Obwieszczenie.

Unieważnienie wykazu osobistego.

Unieważniam wykaz osobisty nr. 1560, wystawiony dnia 24. 10. 1924 r. przez Wójtostwo Godziszewo dla p. Marcelego Redzimskiego z Szczerebęcina.

Tczew, dnia 23 marca 1925 r.

5077/25 St.

Starosta.

97)

Obwieszczenie.

Unieważnienie wykazu osobistego.

Unieważniam wykaz osobisty, wystawiony w roku 1922 przez Wójtostwo Goręczyn powiat Kartuzy dla Bronisławy Gregorkiewicz.

Tczew, dnia 23 marca 1925 r.

St. 5012/25.

Starosta.

98)

Obwieszczenie.

Paszport mój, wystawiony dnia 16. 1. 24 r. przez szwajcarskiego konsula w Warszawie zgubiłem przez co stał się nieważny.

Godziszewo, dnia 10 marca 1925 r.

Jan Auliker.

